

The logo for SORAPS features the word "SORAPS" in a bold, sans-serif font. The letters "S", "O", "R", and "A" are white, while "P", "S", and "P" are orange. The text is set against a dark blue rectangular background. To the left of this background is a vertical bar with an orange top half and a dark blue bottom half. To the right of the logo is a horizontal bar with an orange top half and a dark blue bottom half.

SORAPS

Study of religions
against prejudices
and stereotypes

Hinduistisk fundamentalisme

Intellektuelt Output 2, Unit V

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Version No.	Author, institution	Date/Last Update
3	Giovanni Bulian, Ca' Foscari University of Venice	02/10/2018

Introduktion

I de sidste tyve år har Indien oplevet en stabil vækst af en nationalistiske religiøse bevægelser, der appellerer til genoprettelsen af det indiske folks traditionelle værdier og kultur.

Nylige politiske begivenheder i forbindelse med denne "hinduistiske revivalisme" har vist, at der er aggressive fundamentalistiske tendenser i Indien, for så vidt som disse reformatorer forsøger at etablere en nation, der er udstyret med en enkelt, ren, politisk, kulturel og religiøs identitet defineret som Hindutva eller "Hindu-hed". Ordet "Hindutva" refererer generelt til en hinduistisk nationalistisk type tilhørende, herunder flere komponenter: etnicitet, hinduistisk religiøs tro og forskellige faktorer af geografisk og kulturel orden. Ifølge denne religiøse og politiske ideologi skal Indien befries fra kristen og - især - muslimsk kulturforurening for at genoprette den autentiske indiske kultur. Målet med den politiske udnyttelse af hinduistisk religiøsitet – som det skete for buddhismen i Sri Lanka og i andre asiatiske lande – er at skabe en enkelt indisk religiøs identitet. Samtidig er denne ideologi ifølge nogle forskere også med til at opretholde de økonomiske og sociale forskelle mellem de privilegerede klasser og de fattige klasser.

I dag er denne ideologi ved at blive bredt accepteret blandt det indiske folk, selvom dette fænomen ofte bliver ignoreret af de vestlige medier, som ikke giver den samme synlighed, der tillægges kristen eller muslimsk fundamentalisme.

Mere information om:

- [Hvad betyder 'hinduisme'](#)
esp. paragraphs "Scientific denomination", "Origins" and "Main doctrinal tenets".
- [Buddhisme og vold](#)
paragraph: "Case study 3 – Buddhism and the collective identity in Sri Lanka"
paragraph: "Case study 4 – Myanmar, nationalism and Buddhist extremism"

Oprindelse og udvikling af Hindutva

Flere faktorer har ført til fremkomsten af Hindutvas politiske ideologi i Indien: Først og fremmest er følelsen af usikkerhed udbredt blandt medlemmer, der tilhører den hinduiske regerende klasse under muslimsk dominans og i den britiske kolonialismes periode; de havde følt sig politisk og kulturelt truet, fordi folk fra vesten kritiserede hinduistisk religion og kaldte den overtroisk. De kristne missionærers proselytende aktiviteter og beundringen for visse hinduistiske eliter fra den vestlige kultur bidrog begge til at den hinduistiske ortodoksi blev reformeret og omdefinert sådan at den kunne imødegå sådanne udfordringer.

En reaktion var en åbning mod Vesten, eksemplificeret af den såkaldte neo-hinduisme, der understregede en hovedsagelig åndelig, intellektuel og inklusivistisk fortolkning af traditionel hinduisme og minimerede rituelle og hengivne komponenter. Den anden - modsatte - reaktion var en nedlukning af forandringen og en stærk eksklusivistisk tendens, der argumenterede for genoprettelsen og forsvaret af den oprindelige karakter af Indien, set som et "hellig land". Overvej f.eks. tilfældet med Vinayak Damodar Savarkar (1883-1966), der opfandt ordet "Hindutva" i en ideologisk pjece, der hedder 'Hindutva: Hvem er en hindu?' offentliggjort i 1923. Savarkar hævdede, at hinduer deler en homogen kulturel identitet og derfor udgør en hinduistisk stat (rashtra), som skal bevares og vedligeholdes.

Mere information på:

- [Moderne og nutidig hinduisme](#)
Paragraphs “Neo Hinduism: modernity and inclusivism” and analysis of Source 1

Hinduistisk fundamentalisme: den historiske og politiske baggrund

I Indien var fremkomsten af hinduistisk fundamentalisme en konsekvens af politiske og ideologiske udviklinger i det sidste årti af det 20. århundrede, men dets rødder dateres længere tilbage i tiden. Efter sin uafhængighed i 1947 understregede den indiske politik pluralisme og sekularisme, der også blev advokeret af indiske fædre som Gandhi (1869 - 1948) og Jawaharlal Nehru (1889 - 1964). Det skal bemærkes, at sekularisme her ikke må forstås som i Frankrig – som udelukkelse af religiøse symboler fra det offentlige liv for at begrænse religionen til den private sfære. Det indebærer en upartisk behandling af staten over for alle de forskellige religiøse traditioner i Indien, der understreger enhed i mangfoldighed.

Hindutva udfordrede dette pluralistiske og sekulære Indien. Allerede i 1925 blev "National Patriotic Organisation" (Rashtriya Swayamsevak Sangh eller RSS) grundlagt med det formål at forene det hinduistiske samfund for at danne en hinduistisk Rashtra påråbt af Savarkar. De voksede eksponentielt og involverede mange søsterorganisationer, som det eksplicit religiøse World Hindu Council (Vishva Hindu Parishad eller VHP) og politiske partier, som Party of the Indian People (Bharatiya Janata Party eller BJP). De så sekularisme som en kulturel lejekontrakt fra det vestlige samfund og betragtede det derfor som fundamentalt forskelligt fra den indiske kultur.

Ved overgangen til 1980'erne var ideen om, at de eneste sande indere var hinduister, stiltiende delt af den indiske middelklasse, selvom det ikke officielt blev betragtet som en respektabel ide. Først i 1990'erne blev disse ideer endelig accepteret af den indiske befolkning, som gradvist erstattede sekularisme, hvis politiske og ideologiske tilbagegang primært skyldtes nogle af dets grundlæggende strukturelle svagheder (for eksempel manglende evne til at besejre analfabetismens svøbe eller beslutningen om at tilgodese kapitalintensive og arbejdskrævende industrier).

Underklassen og middelklassen blev de sociale sektorer, hvor disse ideer fandt rod, og hvor den politiske hinduisme var mest succesfuld. I 1980'erne blev de fattigere sociale klasser mobiliseret gennem tv-spredningen i deres landsbyer og de mytologiske tv-seriers enorme succes. Tv-serierne var baseret på de hændelser, der blev fortalt i hinduistiske helligtekster, og de hjalp med at sensibilisere befolkningen gennem politiske sloganer, der henviste til hinduismen. På den anden side støttede middelklassen politisk hinduisme af forskellige grunde: Den begrænsede indtjening i sekulær politik endte overvejende i hænderne på middelklassen - en elite, der svarede til ca. en sjettedel af befolkningen - som berettigede deres sociale privilegier gennem den hinduistiske religion, ifølge hvilken de øvre klasser – det er faktisk middelklassen – har retmæssigt ret til lederskab.

Mere information om:

- [Moderne og nutidig hinduisme](#)
paragraph “Hindu fundamentalism”
- [Religion and medier](#)
paragraph: “Case study - Ramayama and television in India”

Det hinduiske folks fjender: Kristne og muslimer

Indiens fundamentalistiske ideologi foreslog derfor opretholdelsen af et væsentligt hierarkisk samfund baseret på kaster (varna); For at opnå konsolideringen af denne politiske propaganda var det nødvendigt at identificere en fælles fjende, der var imod den indiske kulturelle og religiøse identitet, og som det var nødvendigt at genforene de forskellige sociale klasser for at bekæmpe det. Muslimer og kristne, som symboler på tidligere fremmed dominans, passede godt til en sådan rolle. Desuden vedrører et andet vigtigt aspekt også væksten af islamisk fundamentalisme, som allerede fra tiderne af kampen for national uafhængighed var en vigtig faktor, der bidrog til fremkomsten af Hindutva ideologi.

Forfølgelsen af kristne og muslimer - der hverken havde demografiske, politiske eller økonomiske ressourcer til selvbeskyttelse - af organisationer som RSS, bidrog til at forstyrre på den ene side solidariteten i de fattigere sociale klasser, men på den anden side, tilbød muligheden for at jage på den muslimske middelklasse, der repræsenterede det mest velstående lag i det indo-muslimske samfund, midt i ligegyldigheden af de politiske regerende klasser. Disse forfølgelser fulgte ofte stridigheder over religiøse forhold, såsom ejerskab af helligsteder.

Disse kriminelle handlinger, der ofte blev gennemført under ledelse af BJP-partiets ledere, var imidlertid så store, at de forårsagede et tilbageslag: Faktisk var valget fejret i et klart politisk nederlag i 1993. Fra det øjeblik ændrede BJP-partiet deres politiske strategi: de ekstra parlamentariske kræfter i RSS og andre blev underlagt streng kontrol af BJP, som derefter begyndte at fremstille sig selv som det eneste parti, der kunne redde Indien fra den ineffektive regering af Kongrespartiet, som samtidig gik igennem en dyb intern politisk krise. Endelig erstattedes i den indiske presse etiketten "hinduistisk fundamentalisme" med "hinduistisk nationalisme". Disse strategier, sammen med udbredt konsensus blandt befolkningen om Hindutva ideologi, førte til sejr for BJP i det indiske valg i 2014.

*En hinduistisk præst udfører yagna (et hellig brandritual) til en kandidat fra BJP-partiet.
Forfatter: Goutam Roy af Al Jazeera engelsk. Kilde: Wikicommons*

Mere information på:

- [Moderne og nutidig hindusime](#)
paragraph "Interdisciplinary and intercultural information: Islam presence in India". Source 2 "Understanding Gujarat violence" and relative analysis.

Hinduistisk nationalisme: nogle konkluderende refleksioner

Selv hinduisme – et komplekst og pluralistisk religiøst fænomen, der udelukker forskellige traditioner i sig selv – kan undergå eksklusivistiske og voldelige fortolkninger, hvis de historiske, sociale og kulturelle sammenhænge skubber imod dem. Det skal imidlertid bemærkes, at fænomenet 'hinduistisk fundamentalisme' ikke har en udelukkende religiøs karakter, da den også indeholder spørgsmål om generel kulturel identitet, især i forhold til den tidligere muslimske og vestlige dominans. Det kan dog kaldes "fundamentalisme", for så vidt det forudsætter evige og oprindeligt rene rødder af religiøs-kulturel identitet, der er blevet beskadiget og skal bevares, beskyttes og genopbygges.

Ifølge Hindutva er Indien landet for hinduerne, og derfor ser hinduistiske indere, der hengiver sig til denne ideologi, de indiske muslimer og kristne som blottet for retten til at være i det "hellige moderne Indien". Som konklusion er Hindutvas politiske ideologi ikke blot en tilbagevenden til Indiens traditioner, men også en omformulering af en gammel og kompleks kultur i den stadig hårde konfrontation med religiøs pluralisme og globalisering.